

31.138/31.229
31.107/31.113/31.299/II/PF

Ter zitting van 27 januari 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan vijf klachten van Franstaligen uit de randgemeenten (lijst der klagers als bijlage), die van de Dienst Kijk- en Luistergeld van de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalig betalingsbiljet hebben ontvangen terwijl hun taalaanhorigheid bekend was.

*
*   *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u op 7 december 1999 het volgende geantwoord:

"Vanaf het aanslagjaar 1998 worden door de Dienst Kijk- en Luistergeld de aanslagbiljetten voor het kijk- en luistergeld in de faciliteitengemeenten in het Nederlands verstuurd met onderaan op het biljet de vermelding *Sur simple demande par écrit, un document en français peut être obtenu.*

Voor het aanslagjaar 1998 werden lijsten bijgehouden van alle belastingplichtigen met de vermelding van hun taalaanhorigheid. Wanneer een belastingplichtige ooit een Franstalig aanslagbiljet had aangevraagd kreeg hij het volgende jaar automatisch opnieuw een Franstalig aanslagformulier.

Vermits de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Mangement (ABAFIM), die instaat voor de inning en controle van het kijk- en luistergeld, moet beschouwd worden als een dienst van de Vlaamse regering in de zin van artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980, is op deze dienst omzendbrief 97/29 van de Vlaamse regering van 7 oktober 1997 van toepassing.

Deze omzendbrief regelt het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering en gaat uit van een restrictieve interpretatie van de faciliteiten waarbij het niet-repetitieve karakter ervan

vooropstaat. Concreet betekent dit dat faciliteiten keer op keer moeten worden aangevraagd en niet automatisch worden toegekend. Het taalgebruik van een particulier is immers geen statisch gegeven maar dynamisch en het kan dat betrokkene zich ondertussen heeft geïntegreerd en Nederlands spreekt.

Bovendien moet de vraag gesteld worden of het wel wettelijk mogelijk is dat een overheid zomaar de taalaanhorigheid van de inwoners van de faciliteitengemeenten opslaat. M.i. zou dit neerkomen op een verkapte talentelling. Dit impliceert immers dat in dit geval de dienst kijk- en luistergeld elke belastingplichtige een taalcode toekent en die code ook bewaart om ze het volgende jaar opnieuw te gebruiken. Welnu, er is geen enkele wettelijke basis om inwoners van faciliteitengemeenten op te delen volgens hun taalaanhorigheid. Het houden van talentellingen en het peilen naar de taalaanhorigheid van de Belgen werd trouwens afgeschaft bij wet van 24 juli 1961. Zelfs de wet van 8 augustus 1983 op het Rijksregister sluit de mogelijkheid tot het opslaan van een taalcode uit vermits in de wet zelf de gegevens die wel mogen worden opgeslagen limitatief opgesomd worden. Een taalcode hoort daar niet bij. Het opslaan van andere gegevens is bovendien omwille van de bescherming van de privacy verboden.

Ten slotte wens ik te benadrukken dat de Vlaamse regering op geen enkel moment de bedoeling had de taalwetgeving te omzeilen of niet toe te passen. Aanslagbiljetten worden in eerste instantie in het Nederlands verstuurd. Franstaligen die dat wensen kunnen van hun wettelijk recht op faciliteiten gebruik maken door een Franstalig aanslagformulier aan te vragen bij de bevoegde dienst. Deze mogelijkheid wordt trouwens in het Frans vermeld op hun Nederlandstalig aanslagbiljet."

*
*   *

Conform de rechtspraak van de VCT moet het sturen van documenten aan particulieren worden beschouwd als een betrekking met deze laatsten.

Met toepassing van artikel 25, 1^e lid, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Dienst Kijk- en Luistergeld kende de taalaanhorigheid van de klagers, ofwel ingevolge het VCT-advies 30.074 en volgende van 4 januari 1999 dat op de klagers betrekking had, ofwel doordat zij hun taalaanhorigheid hadden te kennen gegeven.

Derhalve hadden de aanslagbiljetten voor het kijk- en luistergeld van het jaar 1999 de klagers in het Frans moeten zijn toegestuurd.

Bijgevolg acht de VCT met drie stemmen van de Franse afdeling en èèn stem en twee onthoudingen van de Nederlandse afdeling de klachten ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, alsook aan de klagers.

